

det er en saa overstrømmende Mængde Ord, at det vilde være haabløst, om man vilde prøve paa at svare paa alle Enkelthederne. Jeg skal derfor kun holde mig til ganske enkelte Punkter, som det forekom mig, at der har været lidt Indhold i, og gjøre et Par Bemærkninger derom. Først skal jeg da sige, at det ærede Medlem gjorde Ophævelser over det Tal, som var ansat for hans Parti, nemlig 43, og anstillede Gisninger om, hvorledes det Tal kom til Stede. Han mente, at der var talt dobbelt, eller hvordan han nu fandt ud af det. Han kunde i alt Fald ikke klare det. Jeg skal hjælpe det ærede Medlem lidt til Rette: da det ærede Medlem gik ud før Valgene, var han Ordfører for et Parti, der talte 60, de nok som bekendte 33 og de 27, altsaa 60. Da det ærede Medlem kom tilbage, gjenfandt han af sine Meningsfæller fra forrige Samling 43, det er ubestrideligt. Nu mener det ærede Medlem, at naar han dengang kunde tælle 60, saa maa han nu kunne tælle 61, og hvis saa er, er hans Parti kommet vel derfra, men jeg veed ikke, med hvilken Hjemmel det ærede Medlem tilegner sig denne Tilgang. Det er muligt, at han faar Ret, jeg vil ikke benegte det; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem indtil dette Øieblik har nogen Hjemmel for at regne sig disse nye Medlemmer til Indtægt. Det skal først vise sig under de Afstemninger, vi komme til, og jeg tror, at den Afstemning, vi nu gaa til, vil blive et Skjelnemærke, hvorpaa det skal kunne kendes, hvem der hører til det ærede Medlems Parti, og hvem der hører til Oppositionen paa denne Side. Jeg veed nok, at det ærede Medlem ikke holder af at gjøre dette Skjel, hvorledes man stiller sig overfor Provisoriet, men jeg vil trods det ærede Medlems stærke Udtryk forleden, at det ikke er sandt, hvad jeg har sagt, dog gjentage og fastholde, at det har været en gennemgaaende Parole overalt under denne Valgkampagne: ikke alene fra valgte Medlemmer, men ogsaa fra en stor Del andre ledende Mænd Landet over, at med Provisorierne vil man ikke have Noget at gjøre. Det har ogsaa fundet sit Udtryk i, hvad der er sagt af det nvalgte ærede Medlem for Kjøbenhavns Iste Valgkreds (Trier), og hvad der blev sagt, det har fundet Gjenlyd Landet over under hele Valgkampagnen. Det ærede Medlem kan altsaa sige, at det er usandt eller ei; det staar fast alligevel. Det er mig vel bekendt, at man fra enkelte Sider, maaske fra enkelte Medlemmer har halet det Udtryk tilbage „at reise Finantsloven“. Jeg har nok lagt Mærke til, at man ikke kunde svare for, at det var et overbundet Stadium, men

jeg vil gjøre gjældende, at det er det Stadium, som vi nu have staet paa under Valgkampagnen. Altsaa det vil jeg sige om Partiholdene, at indtil Dato, ja indtil denne Time har det ærede Medlem kun 43 at regne sikkert paa af hans tidligere 60 Tilhængere. Hvor mange han kan regne paa af de nvalgte Medlemmer, det skal vise sig under Afstemningerne, særlig over Provisorierne, det vil altsaa Tiden vise. Maaske bliver Tallet 43 forøget, og maaske er dette feil, men jeg tvivler om en Forøgelse fra 60 til 61. Jeg tænker ogsaa, det har været noget af Hensyn til den ny Tilgang, som det ærede Medlem venter at have faaet, at han har gjort sig saa stor en Umage for at klare det Spørgsmaal, som her foreligger, og godtgjøre, at det ikke gaar an for nogen Pris at stemme imod Provisorierne ved denne Leilighed; jeg tænker, at det ærede Medlem har haft en Følelse af, at det overfor Landet vil spille en ikke ringe Rolle, hvorledes de ærede Medlemmer ville stille sig nu, og det forklarer saa, hvorfor han har brugt saa megen Tid og en saa overvældende Mængde Ord for at vise, hvorfor man skulde bære sig saaledes ad nu paa lignende Maade som i 1886.

Jeg kommer dernæst til selve Kjørnepunktet i Forhandlingen, det er Spørgsmaalet om, hvad der her foreligger. Det ærede Medlem spørger, hvad her statsretlig foreligger: Er det en provisorisk Finantslov, eller er det ikke en provisorisk Finantslov? Der foreligger utvivlsomt, hvad Formen angaar, det Samme nu, som forelaa i Oktober, da det ærede Medlem stillede det samme Forslag. Formelt er det det samme, formelt løb det ærede Medlems Forslag paa, at det var denne provisoriske Finantslov, jeg husker ikke rigtig Texten, men det var denne provisoriske Finantslov, som vi skulde forkaste. Men Spørgsmaalet er, hvorledes Indholdet er deri. Jeg gjorde forleden Dag opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke fra denne korte Text angaaende Indtægts- og Udgiftsbevilling kan stille det Budget, der er fulgt dermed, hvorefter der er regjeret siden Iste April forrige Aar. Men jeg vil spørge det ærede Medlem, om han mener, at det Forslag, han forelagde i Oktober Maaned i Fjor, var den provisoriske Finantslov, udstedt efter Grundlovens § 25, om han erkender, at den var udstedt grundlovmæssig efter § 25. Hvis det ærede Medlem ikke vil anerkende, at den provisoriske Finantslov var hjemlet efter Grundlovens § 25, saa forelaa der statsretlig i Oktober i Fjor intet Forslag til en provisorisk Finantslov. Det Æneste, der forelaa,